

Aangeboden op

Niet te registreren,
de e.a. Ontvanger

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

BESCHIKKING gewezen en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Antwerpen op tien december tweeduizend en twaalf in openbare zitting van de BR kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, waar zetelden:

beslagrechter,

griffier,

Inzake A.R. nr. 12/4117/A - 12/4839/A

landbouwer, geboren op

wonende te

EISENDE PARTIJ,

-verschijnend bij Meester

advocaat, met kantoor te

B

tegen:

de **STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van de Provincie met kantoren te 2018 Antwerpen,

Lange Kievitstraat 111-113 bus 55;

- met keuze van woonst op het kantoor van gerechtsdeurwaarder

te

VERWERENDE PARTIJ,

-verschijnend bij Meester

advocaat, met kantoor te

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen

op de inventaris ervan, ondermeer:

-de inleidende dagvaardingen d.d. 26.6.2012 en 17.8.2012;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in rechtszaken;

Gezien de door partijen neergelegde stukken en conclusies;

* * *

Gezien de dagvaarding van 26 juni 2012 houdende verzet tegen een bevel voorafgaandelijk aan uitvoerend beslag, betegend op 1 juni 2012, dagvaarding ertoe strekkende 'opheffing' te bekomen van dit bevel;

Gezien de dagvaarding van 17 augustus 2012 houdende verzet tegen een uitvoerend beslag op onroerend goed, gelegd bij gerechtsdeurwaardersexploot van 7 augustus 2012, dagvaarding ertoe strekkende opheffing te bekomen van dit uitvoerend beslag;

Gehoord partijen ter zitting van 12 november 2012 in hun middelen en besluiten, ontwikkeld door hun respectieve raadslieden;

Aangezien gedaagde de vorderingen betwist en besluit tot afwijzing ervan;

Eiser vordert de samenvoeging van beide zaken en deze blijken inderdaad verknocht vermits ze betrekking hebben op eenzelfde gedwongen uitvoering tussen dezelfde partijen zodat deze met het oog op een goede rechtsbedeling best samen behandeld en gevoegd worden;

Gedaagde blijkt gedwongen uit te voeren voor dwangsommen, enerzijds naar haar mening verbeurd wegens niet nakoming door eiser van een rechterlijk bevel als verwoord in een correctionele veroordeling van 9 juni 1993 waarin bepaald werd dat eiser diende over te gaan tot herbepossing van een terrein 'binnen een termijn van 1 jaar vanaf heden' op straffe van betaling van een dwangsom van 5.000,- BEF per dag vertraging aan de burgerlijke partij Vlaams Gewest met een identieke veroordeling bij het niet verwijderen van een aarden wal en een identieke veroordeling bij het niet slopen binnen dezelfde termijn van bepaalde constructies en tot betaling van een dwangsom van 1.000,- BEF per dag, bij het niet bekleeden dan wel bepleisteren binnen dezelfde termijn van paardenstallen;

Verder wordt uitgevoerd op basis van het arrest van 16 maart 2000, gewezen in graad van hoger beroep tegen dit vonnis door het hof van beroep te Antwerpen, waarbij de vordering van de burgerlijke partij Vlaams Gewest als onontvankelijk werd afgewezen, eiser met betrekking tot een opgeworpen aarden wal werd vrijgesproken en wel nog werd veroordeeld over te gaan tot slooping van bepaalde constructies op straffe van een dwangsom van 5.000,-

BEF per dag wanneer aan de veroordeling tot herstel van de plaats geen gevolg zou worden gegeven binnen een termijn van één jaar vanaf de datum waarop het arrest kracht van gewijsde zou krijgen en waarbij tevens en op dezelfde wijze een dwangsom van 1.000,-BEF werd voorzien bij niet bekleding dan wel bepleistering van paardenstallen ;

Eiser voert thans aan dat hij initieel over een vergunning beschikte om een golfterrein aan te leggen en dat hij na zijn veroordeling ook een regularisatieprocedure startte, welke argumentatie echter reeds vruchteloos werd voorgelegd aan het hof van beroep te Antwerpen dat deze argumenten verwierp in het arrest van 16 maart 2000 en waartegen de voorziening in cassatie van huidige eiser werd verworpen ;

Verder houdt eiser voor dat de overheid ten onrechte zou hebben getalmd met de gedwongen tenuitvoerlegging, doch gelet op de diverse door eiser gevoerde procedures, ook voor de Raad van State, kan de overheid geen talmen worden verweten in deze ;

Tenslotte stelt eiser dat de gedwongen uitvoering wordt benaastigd door de Stedebouwkundige Inspecteur van Antwerpen van wie niet wordt aangetoond dat deze daartoe de bevoegdheid heeft, doch deze bevoegdheid vloeit voort uit de bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en diens bevoegdheid tot handhaving ;

Evenwel werd in het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen de verbeurte van een dwangsom opgelegd bij niet nakoming door eiser van zijn verplichtingen binnen het jaar 'vanaf heden' en werden de verplichtingen in het arrest van 16 maart 2000 opgelegd op straffe van dwangsommen bij niet uitvoering binnen het jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van het arrest ;

Luidens art. 1385 bis al. 3 Ger. W. kan een dwangsom niet worden verbeurd voor de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld ;

De betekening in deze gebeurde op 26 maart 2003 ;

Ongeacht andere rechtspraak met betrekking tot andere betwistingen en gevoerd tussen andere partijen en het kunstmatig onderscheid dat daarin wordt gemaakt tussen uitvoerings- en respijttermijn dient vastgesteld dat slechts door betekening van de rechterlijke uitspraak waarbij een dwangsom wordt opgelegd de debiteur daar primo kennis van krijgt en secundo moet beseffen dat het de uitvoerder menens is om desgevallend de dwangsom op te vorderen zodat de toegestane uitvoerings- of respijttermijn dan ook pas kan ingaan vanaf de datum van betekening van de gerechtelijke uitspraak (in dezelfde zin E. Dirix en K. Broeckx in APR Beslag, Kluwer 2010 nr. 83 blz. 58 en 59 en aldaar vermeldde rechtspraak en rechtsleer) ;

Anders oordelen zou immers betekenen dat dwangsommen zouden verbeurd geworden zijn vooraleer de debiteur officieel kennis heeft van de veroordeling tot een dwangsom bij niet naleving van de respijt- dan wel uitvoeringstermijn, wat minstens als hoogst merkwaardig is aan te merken en welke stelling door ons niet wordt gedeeld;

De vordering kan dan ook deels worden ingewilligd en wel in zoverre in het bevel tot betaling en in het uitvoerend beslag dwangsommen worden ingevorderd in de periode voorafgaand aan 27 maart 2004;

OM DEZE REDENEN:

Wij Beslagrechter;

Rechtdoende op tegenspraak.

Voegen beide zaken gekend onder AR 12/4117/A en 12/4839/A;

Verklaren de vordering ontvankelijk en deels gegrond in zoverre onrechtmatig want in strijd met art. 1385 bis al. 3 Ger. W. er dwangsommen worden ingevorderd voor de periode voorafgaand aan 27 maart 2004 doch ongegrond voor het overige;

Bijaldien verklaren het bevel tot betalen van 1 juni 2012 en het uitvoerend beslag op onroerend goed van 7 augustus 2012 nietig en zonder gevolg in zoverre er dwangsommen worden ingevorderd voor de periode voorafgaand aan 27 maart 2004;

Wijzen het meer en anders gevorderde af en verwijzen iedere partij in de helft van de kosten van het geding.

Vereffenen deze:

- in hoofde van de eisende partij op dagvaardingen en rolstelling	586,06 EUR
- op rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare zaken	1.320,00 EUR
- in hoofde van verwerende partij op rechtsplegingsvergoeding	1.320,00 EUR